

RÖVID ZENEI ÖNÉLETRAJZ

Bár családi öröklöttség nyomán, de inkább intimitásra és magányosságra hajló lelki alkatom mentén szólalt meg, bontotta ki magát bennem a zene. Elsőnek is az ének, még bármely szövejtésem előtt. Ez a tény, ez a benső közeg mint valami születés előtti emlék uralja életemet, tart fogva ma is, ha ezt egyáltalán fogságnak lehet nevezni. Mert inkább valamiféle szabadság ez, a szó eredeti, istenes, teremtő, alkotó értelmében.

Talán innen is az a boldogító, feltámadó erő s persze adottság, hogy folyton csak rögtönöznék, hogy elsősorban improvizálni szeretek, mely ugyan nem más, mint a megszólalás, a megvallás és az öröm legősibb módja a zenében, ám annál felszabadítóbb és természetesebb. Nem is

akartam én soha mások zenéjét megtanulni, azt jónál jobban, előadni. Szüleim bánatára, de kivételes szellemű nagyanyám öröme, folyton csak improvizáltam a zongorán. A magam zenéjét hallottam, az háborgatott, folyvást csak az jött elő bennem, oly természetesen, mint fény a homályból, víz a kövekből.

Az a zeneiség, amit a világban immár vagy ötven éve „free” avagy szabad zenének neveznek, így született meg önkénytelenül bennem, egy hermetikusan elzárt ország pusztán befelé, magába figyelő, információatlan gyermekében és annak ifjúságában. Mint később kiderült, azonos időben azzal, ami odakünn, a vasfüggönyön túl, a nagyvilágban e tekintetben történt.

Új idők eszméletének első hangjai.

Elsőnek énektanár anyám, s az akkor még komoly iskolai ének-zene oktatás avatott be gyakorlatilag is a magyar népdal, az európai klasszikus zene és a mindenkori szakrális zenék emelkedett világába. Hogy aztán úgy 15 éves koromban, az 56-os szabadságharc előtt tán csak hónapokkal, találkozzam a jazzel. Azzal a zenével, amely nem volt ugyan sem európai, sem magyar, de a kor lelkiülete és lüktetése, a szabadság üzenete volt, egy csasztuskákat daloltató, diktatórikus és butuló Magyarországon. S amely rögvést magával ragadta improvizatív, művészi szabadságra termelt zeneszerzői hajlamomat.

Azzal a zenével találkoztam, amely mint tudjuk, a XX. század zeneiségét épp eme elementáris erejű improvizativitása révén, szinte új életre keltette. Zenei működésem több mint négy évtizede, kezdetben a jazz által, az improvizatív alapú zeneszerzés és előadás természetes jelenlétének a jegyében telt. Ebből az életérzésből és szemléletből már nem egy zárt, kötöttségekben fogant, hanem a bennünk élő „istenes” szabadság egy új zenéje született, amely nem pusztán a számok és a bevett zenei modorok áttelekített rendjére, egy megkövesedett múltra, inkább a lélegzetünkre hagyatkozik, s amely mára egy újnak mondható zenei, művészeti stílussá is vált.

Magam ezt minden tekintetben lényeges, eredeti és új dolognak fogtam fel, s talán ezt honorálta a sors azzal, hogy — sok évi hazai ellehetetlenítés után — végül is 1972-ben kijutottam a San Sebastian-i Zenei

Fesztiválra, ahol kompozíciómmal és előadó kvintettemmel a fesztivál egyik nagydíját nyertem el.

Ez a jó nevű nemzetközi elismerés azonban itthon, a hivatalosság körében évekre megpecsételte művészi sorsomat. El kell mondanom, és zenei nyelvezetem bugyraiból talán ki is hallható, hogy lelkem mélyén mindig is hazám, a magyar kultúra természetes szolgálata is vezetett, még ha ezt olykor nevetség tárgyává is tették, s zeném (egy zene!) talán éppen ezért, hosszú időn át - példátlanul, ám sajnos bizonyíthatóan - a tiltottak listájára is került.

Mégis, munkálkodásom során megadatott, hogy eme hivatalos kiszorítottságom ellenére sok fiatal muzsikus tüntetett ki érdeklődésével, együttműködésével, munkájával. Boldogság volt az ő tehetségükkel együtt zengetni meg a mi világunkat. Ma már mindnyájan ennek a zeneiségnek jó hírű apostolai.

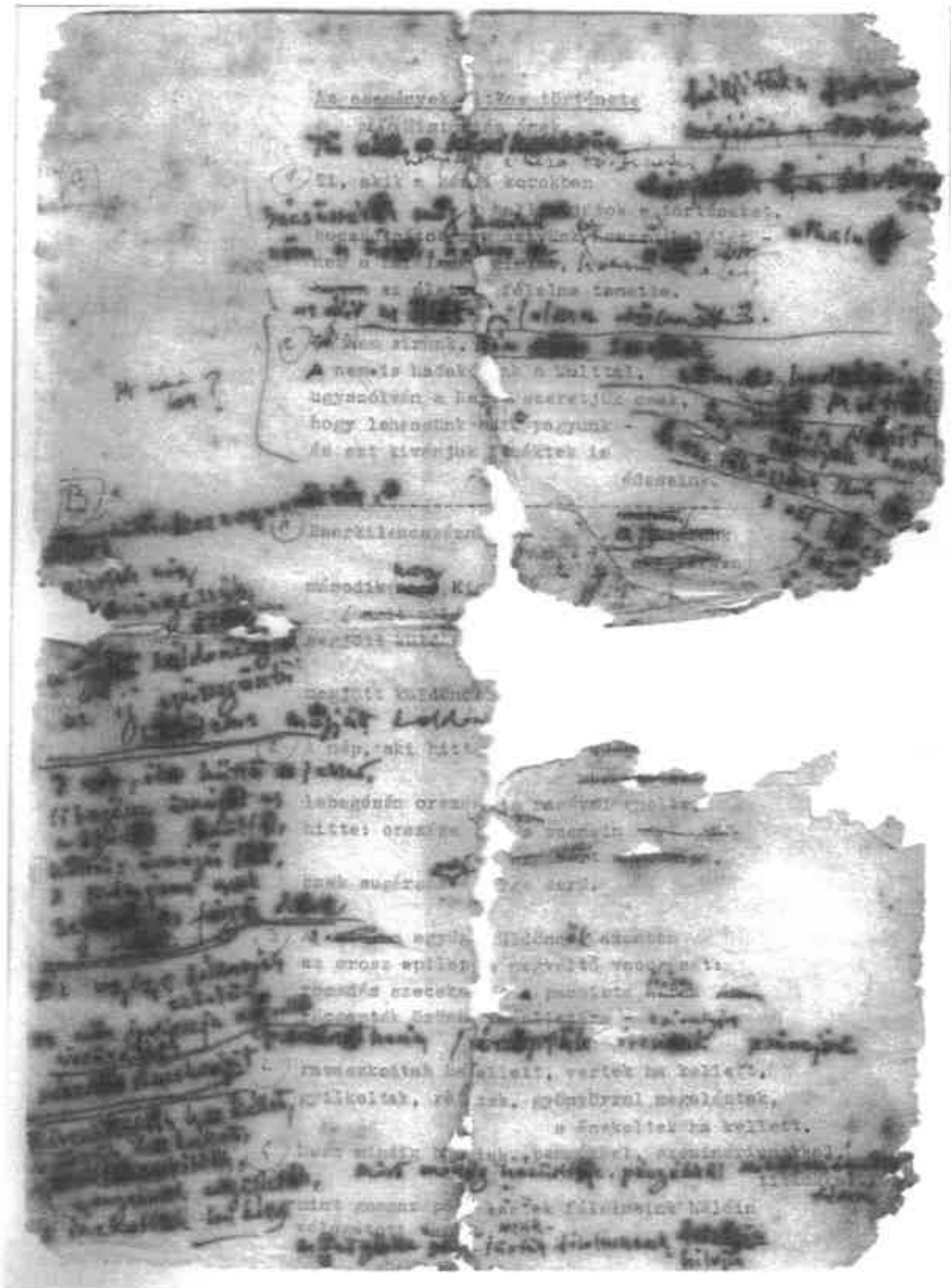
Megadatott, hogy felállt egy példátlan zenekar, amelynek ez a vallo-másos és öröms improvizativitás volt az alapja, s amelynek MAKUZ - Magyar Királyi Udvari Zenekar - lett a humorosnak tűnő neve. Mert voltak, akik vállalták egy kultúra zeneiségének közösségi feltámadtatását. Ennek egyik jól ismert alkotása A szarvassá vált fiak című kompozíció, amelyet a Szegedi Szabadtéri Játékokon való bemutatót követően Berecz János személyesen rögvést be is tiltott, s amely csak évek múlva jelenhetett meg hanglemezen.

Megadatott, hogy az elmúlt 15 évben e zenének és zenei közösségnek a szellemiségét és annak szerteágazó, sok vonatkozását zenei írások sorában megközelíthetővé is tehettem.

Megadatott, hogy magam - de velük együtt is - a világ sok országában (Ausztriától Tajvanig, s persze legfőképpen itthon) ezzel a zenével hangversenyezhettem és elnyerhettem, elnyerhettük sokak elismerését.

Megadatott, hogy abban az órában mutatta be a magyar származású Joseph Nadj világhírű társulata a franciaországi Brestben A kormányzó halála című, egy diktátor és diktatúra bukásáról szóló táncoperámat, amikor Berlinben azt a bizonyos szörnyű falat éppen bontani kezdték.

Megadatott, hogy még kis is tüntettek. Liszt Ferenc díjjal, Magyar Művészetért díjjal, Lovagkereszttel.

Szabados György „Az események titkos története” c. művének eredeti és preparált szövege
kényszerű elrejtése, majd előkerülése után.

A297030/2/1 **ÖZSESSZ**
 DEBRECENI JAZZ NAPOK. SZABADOS GYORGY MŰHELY EGY.
 0.00
 ZENEI FOOSZT. KISS IMRE
 SZTEREO, 38, , OM,
 GYART.BEF: 81/09/07 NEM ADHATO/TILTO BEJEGYZES
 ELSO ADAS: 00/00/00
 TOROLHETO: 00/00/00 NEM TOROLHETO/TARTALEK
 /A TEKERC S REGI SZAMA: 143914/

MEGJEGYZÉSEK:
 150602 1, Szabados : Egy elfolyt ének 7'36
 2, " - " Csike verbank 10'48
 150603 3, " - " Sül a fügeműdön 8'00

Szabados György - hangszer
 Gyda Lóndán - bőgő
 Fanyó Antal - dob

LELTA

MŰSORADATLAP BI-FELVÉTEL RŐL

MŰSOR CÍME MAGYKÁNYISAI DEBESSZÉTVÉGE		MŰSOROZTATÁS SZERKTSZÁM: 29
Szabados György Triója		RENDEZŐ: Kiss Imre - Szabados György
SZERKEZÉS	MŰFAJ: 02	MŰSORFOLYAM TITKÁRSÁG
FELVÉTEL TECHNIKÁJA STEREO	PERC: 80	Strohl
A FELVÉTEL HELYE: Kózdos tanya	FELVÉTEL SZÁMA: K	MŰSORFOLYAM TITKÁRSÁG
A FELVÉTEL IDŐPONTJAI		77955
EV	HO	NAPOK
80	Apr. 18.	
MŰSZAKI JELENTÉS		7
A MŰSOR TARTAMA		text
RENDEZŐ: Kiss Imre		RENDEZŐ: Kiss Imre
MŰSOR TITKÁRSÁG		TÖRLÉNDŐ
MŰSOR TITKÁRSÁG		TÖRLÉS: D
MŰSOR TITKÁRSÁG		DATEMA

Betiltott Szabados felvételek a Magyar Rádióban (1981)

Magam mindazonáltal nem jazz-zenésznek, hanem mai zeneszerzőnek tartom magamat.

Írtam sok zongoradarabot, balettet, filmzenét, táncoperát. Írtam egy kantátát kórusra, szimfonikus zenekarra, Babits Mihály verseire, és Az események titkos története címmel egy históriás éneket komponáltam még 1983-ban az 1956-os szabadságharcról. Úgy érzem, nem voltam rest, bár lusta vagyok.

, Nagy elődök nyomdokain a magyar zene egyetemességének szellemében és az improvizativitás tágasságában, termékenyítő erejében hiszek, ami az ember zenéjét illeti.

S nem a lelketlen széthullás nyomasztó gondját és ricsaját vallom, de a szellem odaadását ebben a mai, üvöltő némaságban.

(2007. április 24.)